Dijous 31 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 15,1-10): En aquell temps, se li apropaven [a Jesús] tots els publicans i pecadors, per a escoltar-lo. I els fariseus i els escribes murmuraven, dient: «Aquest acull els pecadors i menja amb ells». Llavors els proposà aquesta paràbola: «Qui de vosaltres que tingui cent ovelles i en perd una, no deixa les noranta-nou al desert i va rere la que s'ha perdut fins que la troba? I quan l'ha trobat, se la carrega tot content a les espatlles, i en arribar a casa, convoca els amics i veïns, i els diu: "Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat l'ovella que se m'havia perdut". Us dic: de manera semblant hi haurà més alegria en el cel per un pecador que es converteixi que no per noranta-nou justos que no tinguin necessitat de conversió.

O, quina dona hi ha que tingui deu dracmes, i si perd una dracma, no encén un llum i escombra la casa i cerca amb diligència fins que la troba? I quan la troba, convoca les amigues i veïnes, dient: "Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat la dracma que se m'havia perdut". Així us dic: hi ha [la mateixa] alegria entre els àngels de Déu per un pecador que es converteixi».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Hi haurà més alegria en el cel per un pecador que es converteixi»

Mn. Francesc NICOLAU i Pous
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'evangelista de la misericòrdia de Déu ens exposa dues paràboles de Jesús que il·luminen la conducta divina envers els pecadors que tornen al bon camí. Amb la imatge tan humana de l'alegria, ens revela la bondat de Déu que es complau en el retorn del qui s'havia allunyat del pecat. És com un tornar a la casa del Pare (com dirà més explícitament a Lc 15,11-32). El Senyor no va venir a condemnar el món, sinó a salvar-lo (cf. Jn 3,17), i ho va fer acollint els pecadors que amb plena confiança «se li apropaven [a Jesús] (...) per a escoltar-lo» (Lc 15,1), ja que Ell els guaria l'ànima com un metge guareix el cos dels malalts (cf. Mt 9,12). Els fariseus es tenien per bons i no sentien necessitat del metge, i és per a ells —diu l'evangelista— que Jesús proposà les paràboles que llegim avui.

Si nosaltres ens sentim espiritualment malalts, Jesús ens atendrà i se n'alegrarà que hi acudim. Si, en

canvi, com els orgullosos fariseus penséssim que no ens cal demanar perdó, el Metge diví no podria obrar en nosaltres. Sentir-nos pecadors ho hem de fer cada vegada que recitem el Parenostre, ja que hi diem «perdoneu les nostres culpes...». I com li hem d'agrair que ho faci! Com també hem de sentir agraïment pel sagrament de la reconciliació que ha posat al nostre abast tan compassivament. Que la supèrbia no ens el faci menystenir. Sant Agustí ens diu que Jesucrist, Déu Home, ens donà exemple d'humilitat per a guarir-nos del “tumor” de la supèrbia, «ja que gran misèria és l'home superb, però més gran misericòrdia és el Déu humil».

Diguem encara que la lliçó que Jesús dóna als fariseus és exemplar també per a nosaltres; no podem fer fora de la nostra vora els pecadors. El Senyor vol que ens estimem com Ell ens ha estimat (cf. Jn 13,34) i hem de sentir gran goig quan puguem portar a la pleta una ovella esgarriada o recobrar una moneda perduda.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Aquí rau la meravellosa misericòrdia de Déu envers nosaltres: en què Crist no va morir pels justos ni pels sants, sinó pels pecadors i pels qui érem impius» (Sant Lleó el Gran)

- «El bon pastor, el bon cristià surt, està sempre en sortida: està en sortida de si mateix, està en sortida cap a Déu, en la pregària, en l’adoració; està en sortida vers els altres per a portar el missatge de salvació» (Francesc)

- «Els ministres ordenats també són responsables de la formació en la pregària dels seus germans i germanes en el Crist. Servidors del Bon Pastor, són ordenats per guiar el Poble de Déu a les fonts vives de la pregària: la paraula de Déu, la litúrgia, la vida teologal, l’avui de Déu en les situacions concretes» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.686)